

1643.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 grudnia 1950 r.

w sprawie spisu inżynierów i techników pełniących wojskową służbę zawodową lub służbę bezpieczeństwa oraz zatrudnionych w zakładach pracy pozostających w zarządzie lub pod nadzorem Ministra Obrony Narodowej i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. w sprawie rejestru inżynierów i techników (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 329) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby, określone w art. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. w sprawie rejestru inżynierów i techników (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 329), pełniące wojskową służbę zawodową lub służbę bezpieczeństwa, obowiązane są zgłosić się do spisu i podać dane podlegające wpisowi do rejestru w Naczelnej Organizacji Technicznej w terminie 30 dni od dnia zwolnienia z wojskowej służby zawodowej, względnie służby bezpieczeństwa.

§ 2. 1. Termin, sposób i tryb przeprowadzania spisu inżynierów i techników, zatrudnionych w zakładach pracy pozostających w zarządzie lub pod nadzorem Ministra Obrony Narodowej i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego, określi Minister Obrony Narodowej i Minister Bezpieczeństwa Publicznego, każdy w swoim zakresie działania.

2. Rejestr osób, wymienionych w ust. 1, prowadzi władza naczelna, której podlega zarejestrowany, w sposób i na zasadach, uzgodnionych z Naczelną Organizacją Techniczną.

3. Władza naczelna prowadząca rejestr przekazuje dane z rejestru Naczelnej Organizacji Technicznej z dniem zwolnienia zarejestrowanego z zakładu pracy, o którym mowa w ust. 1.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1644.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 grudnia 1950 r.

w sprawie księgowego ujęcia w rachunkowości jednostek budżetu Państwa przerachowań, wynikających ze zmiany systemu pieniężnego.

W wykonaniu postanowień rozdziału VII pkt 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie jednostki budżetu Państwa prowadzące rachunkowość w zakresie gospodarki pieniężnej na podstawie ogólnych lub specjalnych przepisów rachunkowo-kasowych dla:

- władz i urzędów państwowych,
- byłych związków samorządu terytorialnego,
- organów finansowych,

wyprowadzą na poszczególnych rachunkach (kontach) ogólne sumy księgowania w złotych dotychczasowych, za okres od 1 stycznia 1950 r. do 28 października 1950 r. włącznie. Jednostki budżetowe, dla których dzień 29 października 1950 r. był dniem operacyjnym — (np. urzędy celne) ustalą sumy księgowania za okres od 1 stycznia 1950 r. do dnia 29 października 1950 r. włącznie.

§ 2. Ustalane sumy księgowania (§ 1), wyrażone w złotych dotychczasowych, należy po uprzednim uzgodnieniu podsumowań przeliczyć na złote nowe według stosunku 100 złotych dotychczasowych równe 3 złotemu, mnożąc każdą sumę wynikową przez 3/100. Sumy uzyskane z przeliczeń należy wprowadzić na poszczególne rachunki (konta) pod odpowiednimi sumami, wyrażonymi w złotych dotychczasowych — odmiennym atramentem.

§ 3. Wierzytelności i zobowiązania (saldo kasowe, pozostałości na rachunkach sum depozytowych, niewyrównane pozycje na rachunkach sum obrotowych, prowadzonych przez organa finansowe i inne), które zgodnie z przepisami, wydanymi w sprawie zmiany systemu pieniężnego, podlegają przeliczeniu według stosunku 100 złotych dotychczasowych równe 1 złotemu, należy — w związku z ich przeliczeniem według stosunku 100 złotych dotychczasowych równe 3 złotemu (§ 2) — doprowadzić do właściwej wysokości przez przeniesienie różnic na rachunek pod nazwą „Różnice z przerachowania” otwarty w sumach obrotowych. Jednostki budżetu prowadzące rachunkowość na podstawie przepisów dla byłych związków samorządu terytorialnego — konto „Różnice z przerachowania” otworzą na rachunku „Dłużnicy i wierzyciele”.

§ 4. Sprawa przeliczeń księgowania na kartach kontowych podatkowych i w księgach bierczych zostanie uregulowana odrębnie.

§ 5. Księgowania obrotów, dokonanych w dniach 30 i 31 października 1950 r., należy włączyć do księgowania za miesiąc listopad 1950 r.

Sumami początkowymi dla utrzymania ciągłości w księgowaniu będą, począwszy od dnia 30 października 1950 r., sumy z okresu sprzed 30 października 1950 r., przeliczone na nowe złote.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z E. Droźniak

1645.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 listopada 1950 r.

w sprawie wyodrębnienia zakładów obsługujących sport lotniczy i przekazania ich stowarzyszeniu „Liga Lotnicza”.

Na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1950 r. oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1947 r. o uznaniu „Ligi Lotniczej” za stowarzyszenie wyższej użyteczności i o rozwiązaniu stowarzyszenia „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej” (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 333) zarządza się:

§ 1. 1. Podległe Ministerstwu Komunikacji okręgowe warsztaty szybowcowe w Białej Krakowskiej, Bydgoszczy, Gdańsku, Jeżowie k. Jeleniej Góry, Krośnie i Poznaniu oraz Szybowcowy Zakład Doświadczalny w Bielsku wyodrębnia się z dniem 31 grudnia 1950 r. z administracji państwowej — dział lotnictwa cywilnego — i przekazuje się z dniem 1 stycznia 1951 r. w zarząd i użytkowanie stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Liga Lotnicza”.

2. Przekazanie nastąpi na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych.

§ 2. W celu właściwej gospodarki zakładami, wymienionymi w § 1, Zarząd Główny „Ligi Lotniczej” powoła Dyрекję Zakładów Remontowych Lotnictwa Sportowego w Warszawie, zwaną dalej w skróceniu „Dyrekcją”.

§ 3. Zadaniem Dyrekcji będzie prowadzenie warsztatów naprawczo-wytwórczych sprzętu lotniczego i szybowcowego oraz produkcji prototypów i małych serii doświadczalnych tegoż sprzętu celem zaspokojenia potrzeb lotnictwa sportowego, jak również prowadzenie zakładów doświadczalno-szkoleniowych w zakresie szybownictwa i motoszybownictwa.

§ 4. Zarząd Główny „Ligi Lotniczej” opracuje projekty organizacji wewnętrznej Dyrekcji i podległych jej zakładów, projekty regulaminów i sposób wewnętrznego rozliczania się poszczególnych zakładów z Dyrekcją i innymi jednostkami organizacyjnymi „Ligi Lotniczej” i przedstawi je w terminie do dnia 15 grudnia 1950 r. Ministrowi Komunikacji do zatwierdzenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 listopada 1950 r.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

1646.

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 20 listopada 1950 r.

w sprawie zakresu czynności konserwatora przyrody, nadleśniczego państwowego, kierownika parku narodowego i dyrektora parku narodowego w dziedzinie ochrony przyrody.

Na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180).

§ 2. Konserwator przyrody jest pracownikiem prezydium wojewódzkiej rady narodowej w oddziale leśnictwa wydziału rolnictwa i leśnictwa.

§ 3. Terytorialny zakres działania konserwatora przyrody obejmuje obszar województwa.

Konserwator przyrody Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie pełni swoje obowiązki również na obszarze m. st. Warszawy, a konserwator przyrody Prezy-